

МІФОПОЕТИКА ГАЛИНИ ПАГУТЯК: ЕКОЦЕНТРИЧНИЙ АСПЕКТ

Бокшань Г. І. (Херсон)

Рефлексія екологічних проблем у художній прозі Г. Пагутяк набуває неоміфологічного аранжування: письменниця пише про них, зрештою, як і про інші кризові феномени сучасності, «в міфологічному часі й міфологічному просторі» [2, с. 16].

Екоцентричність світогляду авторки на літературному рівні виявляється у низці мотивів і образів, що відображають інтенції гармонізувати взаємодію людини і довкілля. Так, одним із магістральних у творчості Г. Пагутяк є закорінений у Біблії мотив згубності душевної сліпоти (цикл новел «Душа метелика», роман-феєрія «Зачаровані музиканти»). Наскрізним постає топос саду, семантика якого розкривається як «місце приязного спілкування людей, рослин і звірів, їх повного взаєморозуміння» [1, с. 93].

Персонажі, які втілюють уявлення про злагоджене співіснування з усіма істотами і характеризуються високим рівнем екосвідомості, як правило, алюзійно пов'язані з образом Франциска Асизького, наділеного даром розмовляти з тваринами і навіть приручати хижаків (Сава в антиутопії «Господар», Слуга з Добромиля в однойменному романі, Каспар Гаузер у казковій повісті «Втеча звірів, або Новий Бестіарій» та ін.). У візуалізації міфосвіту Г. Пагутяк важливу роль відіграє символіка кольорів: портретні характеристики «екологічно заангажованих» героїв містять деталі зеленого кольору.

Таким чином, неоміфологічна інтерпретація уявлень про космічну гармонію в художній прозі Г. Пагутяк уможлиблює осмислення екологічних проблем сьогодення у контексті вічності.

Список використаних джерел

1. Пагутяк Г. Брама для солі й вітру // Потонулі в снігах / Г. Пагутяк. – Львів : ЛА «Піраміда», 2010. – С. 87–183.
2. Пагутяк Г. Кожен день інший / Г. Пагутяк. – Львів : ЛА «Піраміда», 2013. – 192 с.